

הכל מעריכין פרק ראשון ערכין

5

עין משפט
נר מצוה

עב א מיי פֿירט מהל' מהל' זקן
מחול הל' כד טעשה'ל
ח'מ פ' ח'י טעשה'ל
עג ב מיי פֿירט מהל' מהל'
סגדירן הל'ה' ופֿירט מהל' שגות הל'ה' זקן
עד ג מיי פֿירט מהל' מהל'
סגדירן הל'ה' זקן
עה ד מיי פֿירט מהל' מהל'
מאכלות אקורות הל'ה' זקן
עו ה מיי פֿירט מהל' מהל'
סגדירן הל'ה' זקן
עז ו מיי פֿירט מהל' מהל' זקן
הל'ה' זקן
ובמ' ובלמ' ובלמ' ופֿירט עשין ו
טעשה' חו"מ פֿירט רעו טעשה' זקן
פֿירט מהל' זקן
עח ז מיי פֿירט מהל' מהל' זקן
הל'ה' זקן טעשה' זקן
פֿירט מהל' זקן
פֿירט מהל' זקן

שינויי נוסחאות

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

פריש קרבן ואח"כ נגמר דינו
וְזָקְקִין לוֹ לַעֲבֹד עַד שִׁפְיֹרֶשׁ
יָן לַעַד זֶה שֶׁתֵּלֵד אֵלָּא מִמִּיתָן
אֵם אַחַד מֵהֶן שׁוּגָג, או אֵם
יָן דַּעֲקָר, לַעֲזֹת: שְׁלֵא אִתּוֹ
תְּנוּלוֹ בְּפִי הַכֹּל הִילֵכֵךְ מִכִּין
בְּנִכְסֵי הָאֵם לַחֲנוּחַל לֵאחֹרֹי
הָאֵב יוֹרְשִׁין זֶה אֵת זֶה: אֲבָל
אִמּוֹ וְאִין חֶבֶן יוֹרֵשׁ אֵת אִמּוֹ
וְלִירִיתֵיהֶן לֵאחֹיין: מִיִּפְתָּא
הָתָּה: שִׁפְיֹרֶשׁ. שְׁלֵא פִירְכּוֹס
חֶסֶד הַזֶּבֶב:

דברי הימים ב' כ"ג

מִיתִיבִי בור ברה"ה. לרצה פריך דלמר לעיל מלוה הכמוזה
צמורה לאו ככמוזה צטער דמיא וכן ע"ז העמיק ר"ת
בספרו ומנ"י נמי למפרך לרב יוסף דהא סבר נמי שיעבדל לאו
לדורייטא אללא פירש דבריו יותר: **אמר** רב אידי א"ר בשעמד
ברין. לאו משום קושיא דרצה משני
רב הכי שהרי רצה שנים רבות אחר
רב היה אללא משום דפרכין ליה
מנייה פסקר גט פשוט (צ"ב דף קסא);
דלמר הסם דמלוה על פה אינו גובה
מן הורשין ולנפשיה משני;

סבר ניתן לחזרת
במלוה על פה גובה
א קמא סבר ⁽⁶⁾ מלוה
ור"ש בן אלעזר סבר

דיתבי רייני אפומא דיבדנא.
ווי"מ אינטערדיק למימר מת
וקצרו דס"ד דענין יא צעל השור
ועמוד על שורו (סאדעזן 97 יע).
קמ"ל דשפיר עמוד עליה:

מוזין ע"זו מרס חטאתו ומרס
אשמו. לזין חטאת [ואשן]
קריצה לאחר מיתתו אבל עולתו
קריצה: ע"ז ישיבה השובר
בז' פרש"י קודם שנגמר דין
ויהא לזיוצא ליהרג קאי וכל היולא
ליהרג לאחר גמר דין כדמשמע בכל
הנהו למדבר לעיל בנתיב' בשמעתי
וכן משמע בפר' כל הגט (גיטין דף
סח:) דמדבר ביוצא לידון ויוצא ליהרג
והיו ש' טעמא דרישא לזין כמתינין
משום עיני דין י"ו (כלל) כדמשמע
פרק אחד דיני ממונות (פאהד"ק דף
לח.) לזיכא עיניו הדין אלל לאחר
גמר דין מדקאמר היכי ליעבד
לדיניה בשעלי שבתא ולגמר דיניה
בשבתא וליקטיליה בחד בשבתא נמצא
אתה מענה לא דינו וכו' וכן קאמר
ליגמר דיניה בחד בשבתא קאמר משום
לטעמיהו ולעניו לא חיישינן:

הדרן עלך הכל מעריבין

ממתינין לה עד שתלד ישבה על המשבר ממתינין לה עד שתלד
האשה שנהרגה נהנין בשערה יבהמה שנהרגה אסורה בהנאה: גמ' פשיטא
נופה היא איצטרך ס"ד אמינא הואיל וכתבי יכאשר ישית עליו בעל האשה
ממונא דבעל הוא ולא ליפסדיה מיניה קמ"ל ו'אימא ה"נ אמר רבי אבהו
אמר רבי יוחנן אמר קרא ו'מותו גם שניהם לרבות את הוולד והאי מיבעי
ליה ^אעד שיהו שניהן שוין דברי רבי יאשיה כי ^בקאמרת מגם: ישבה על
המשבר וכו': מ"ט כיון דעקר גופא אחרינא הוא: אמר רב יהודה אמר
שמואל האשה ה'יוצאה ליהרג מכין אותה כנגד בית הריזן כדי שימות הוולד
תחילה כדי שלא תבא לידי ג'יוול למימרא דהיא קדמה ומתה ברישא והא
קיימא לן דוולד מייית ברישא ^אדתנן י'תניק בן ^ביומו נוחל ומנחיל ^גואמר רב
ששת נוחל בנכסי האם להנחיל לאחין מן האב דווקא בן יום אחד אבל
עובר לא דהוא מייית ברישא ואין להן יורש את אמו בקבר להנחיל לאחין
מן האב הני מילי לגבי מיתה ^אאידי דוולד זוטרא חיותיה עיילא טיפה
דמלאך המות ומחתך ^בלהו לסימנין אבל נהרגה היא מתה ברישא והא הוה
עובדא ופרכים עד תלת פרכוסי ^אמידי דהוי אונב הלמא דמפרכסת א"ר
נחמן אמר שמואל י'האשה שישבה על המשבר ומתה בשבת מביאין
סכין ^אומקרעים את כריסה ומוציאין את הוולד פשיטא מאי עביד
מחתך

מחלת

ללחצי מאביו שאינן בני אמו דלי לאו הוא הוו ירמי לה קרוביה
 דללא ירמי לה קרובי העובר דהוא מת ברישא: ומשני י"מ. דהוא
 מימי הוא ברישא והא הוה עובדא ופרכסם לאחר מיתת אמו: ונז
 ומקדעין אס כריסא. דזימנין דמיקרי דהיא מייתא ברישא:

מחמתך

[illegible][illegible]

(א) לחורם עמידה ב"ד. שאין אמה יכול להסחירו לז"ד ולעמוד דצין
 על מה שחבל שאין מעניין את דינו: מכלל דה"ק סבר דו'. בתמיה:
 והרגו. השור הרג את החופר: פטור. בעל השור: חייבין לשלם.
 ולמלא מלוה הכתובה בתורה ככתובה בשטר דמיא וקשיא למאן דלוקי
 פלוגתמיהו דרבי יוסי ודא"ר דמתני'
 באם הויק [ו:] דא"כ קשיא סתמא
 אסתמא. ואיכא דמותיב הך תיובתא
 לה"ש בן אלעזר אכל פליאה צעני
 היאך יכול להקשות הא ר"ש תנא
 הוא ופלגי: שצמד דצין. קודם שמת
 ומייצבוו לשלם לפיכך גובה מן
 הירשין דכיון דדינו חרוך לשלם ה"ל
 כמלוה בשטר: והא טני תנא מה
 וקצרו. השור צנור כגון שהפיל עמו
 חוליא [ב] ואפ"ה חייבין יורשין:
 ויולנתא. הא דקמני יורשין חייבין
 כגון דייטני דייני אפומא דצירא
 ומייצבוו מיד לשלם: מוין עליו.

מכלל דתנא קמא
 עמידת ב"ד א"ר יוס
 מן הירשין קמיפלגי
 על פה גובה מן הירשין
 אינו גובה מן הירשין
 על פה אינו גובה מן
 הכתובה בתורה [ב] כ
 תנא קמא סבר ככר
 שמעון בן אלעזר סב
 דמיא מיתביי^א החור
 ונפל עליו שור והרג

וּזְרָקִין שֶׁבִּצְלוֹ דָם חֲטָאֲתוֹ וְאִשְׁמוֹ
וְלֹא הָיָה כְּחֲטָאֵת שְׁמֹו צַעֲלִיהָ כֹּל
זֶמֶן שֶׁלֹּא נִהְרָג: **הַעֵל:** בְּשׁוּגָה צְלוֹתָהּ
שָׁעָה שִׁילָל לִיִּהְרָג כְּגוֹן שֶׁרָאָה
חֶלֶץ וּכְצִדּוֹר שׁוֹמֵר הָיָה וְאִכְלָו: אֵין
נוֹקְדִין לוֹ. שִׁפְרִישׁ קֶרֶב לִיקְרָב:
מַפְנֵי שְׂאִין מַעֲנִין אֵם דִּינוֹ. שִׁמְחִינוּ
מִלְּהוֹרָו עַד יוֹ שֶׁשְׁמֹו הַצֶּבֶד וְזֶרֶק
הַדָּם שְׁעִינֵי הָדִין הָיָה: **יִשְׁאֵל נָמִי.**
קִדְמִי כְּחֲטָאֵת קֹדֶם לֶכֶן מִזִּין עֲלֵיו
הָיָה מִמַּחֲשֵׁמֶשׁ לוֹ עַד שֶׁשְׁמֹו וְזֶרֶק:
מִתְנָה אֵין מַמְסִיחַ לֵשׁ עַד

שפלה. אלף הורגין ולדה עמה דחד
 גופא הוא: **ישבה על המשכב.** קודם
 שנגמר דינה: **ממשינין לה עד**
שפלה. דייק דעקר ונע ממקומו
 גופא לחריצין דהא: **נענין בשערה.**
 ויגמר ^א מפשטעמחא: **אסורה בשערה.**
 דקדק"ל (פסחים דף כב:) ובעל השור
 נקי ^א כהאש שאומר לחבירו יאל פלוני
 נקי מנכסיו ואין לו צהן הנאה של
 כלום: **גמ' לרבות אם הולד.**
 קס"ד משניהם יליף מדה"ל למיכתב
 ומתו ואנא ידענא דלין ומתו ^א פחות
 משנים ^א : **שניהם מיותר לדשרה:**
שניהן שוין. הנואף והנואפת יהו
 בני עונשין אבל אם היתה היא קטנה
 והוא גדול או הוא קטן ולאו בר
 עונשין והיא גדולה ובר עונשין אין
 הגדול נהרג: ומשני ^א אנו מגם
 ילפינן: ^א טו ילדי ינוו. ששם היא
 חיות בזול יאל לאחר מיתת אמו

וַיִּוֹל נֹחַ: הוּא: נֹחַ. אִם נִפְלָה לוֹ
יְרוּשָׁה בּוֹ בְּיוֹם וּבּוֹ בְּיוֹם מֵת מִנְחִילָה
לְקָרְבּוֹ מֵאֲבִיו: וְאָמַר רַב שֵׁשׁ.
הֲאִי נֹחַל וּמִנְחִיל לִיכָּה לְאֻקוּמוֹ
בְּנִכְסֵי אֲבִיו דְּלֵ"נ לֹא אֲחִילִיד אִיהוּ
הוּא יִרְתִּי קָרְבּוֹ נִכְסֵי אֲבִיו הִכָּה
דְּלֵ"נ בְּנִים: אֲלֵא נֹחַל בְּנִכְסֵי אָמוֹ.
אִם מֵתָה בּוֹ בְּיוֹם וְאִם" הוּא מֵת בּוֹ
וְלֹא מֵתָה" נִפְל הוּא וְאִינוּ בֶן מַחֲלָה: אֲבָל עוֹבֵד. אִם מֵתָה מִעוֹבֵד
מֵיִת בִּירְשָׁה לְגַבִּי מֵיִתָּה כִּשְׁהִיא מֵתָה מֵיִתָּה עֲלֵמָה: וּפְרִיָּקִין וְגַבִּי מִיִּרְכָּה
הַלְטָה. אִם חוֹתְרִין אֹתָהּ מִפְּרִכְסָה הַחֲמִיכָה וְאֵע"פ שֶׁאֵין בָּהּ

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) (לעיל ו: וס"ג,) (ב) (לעיל
(ג) (ו"ס"ג,) (ד) (ע"י מוס' קטוע ס. ד"ה
(ה) (קדוש"י סנהדרין
(ו) (ב"ב קמב. נדה מד,
(ז) (ב"ב קמב: נדה מד: חולין
(ח) (ש"י"ד לדף ו:),
(ט) (ע"ב,) (י) (שמות כ"א),

ורה אור השלב

1. וְכִי יֵצְאוּ אֲנָשִׁים וַיִּגְדְּלוּ
אִשָּׁה הָרָה וַיֵּצְאוּ לְיָדֶיהָ
וְלֹא יִהְיֶה אִסּוֹן עִנְשׁ יַעֲנֵשׁ
בְּאֲשֶׁר יֵשִׁית עָלָיו בְּעַל
הָאִשָּׁה וְהָיָה בְּפִלְלִים:

שמות כא כב

2. כִּי יִמָּצָא אִישׁ שֹׁכֵב עִם
אִשָּׁה בְּעֵלְתָּ בְּעַל וּמֹתוֹ עִם
שְׁנֵיהֶם הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִם
הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבִעֲרָתָ
הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל:

דברים כב כב

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לרבות וכו'
פחות משנים ופריך שניהם
כז"ל והד"א:

גליון הש"ס

במ' והילכתא דייחבי. כעין
זה צ"מ ד' ט ע"ז והלכתא
בכפות: מתני' אין
במתניין. ע' סוטה דף כו
ע"א תוס' ד"ה מעוברת:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

שבעה על המשבר. פרשי
קודם גמר דין ולא נהירא
דאיווצא ליהרג קאי ריוצא
ליהרג היינו אחר גמר דין
בדמוכה בגיטין בפ' כל הגט
(מכא) חנוני עיר שהקיפוה
כרוקס וספינה המטורפת
בים והיוצא לידון וכו' אבל
עיר שכבשה כרוקס וספינה
שאבדה בים והיוצא ליהרג
נותנין עליה חומרי חיים
(וכו') ועוד קשה לוי נפלו
בדידה (בלא) ביבשה על

המשכר בין קודם גמר דין ו
למה נפסדי ממון הבעל כיון
וקשה הוא ולא קטלינן ליה. וקשה
הוא בשבעימו ומציאין אותו
הגורו ולידו ללדולם מותר לה
יבעל אי לאו קרא דומתו גם
נצרכא אלא להביא סכין דרך
ספק נפשות הוא אסור להורו
בן בתירא בפרק (בן סורר ומ
ורא וכתוס': עד שיהי שניהם
יורא ולא קטנה ויבין [מנייה] ו
חייב ואי דלמל לגמרי ממש

דינה בסקילה לא נידונו בהן כן ט' חי דכיון דנשחטה והדר ילדתיא הא אמרי' כר' (ע"ב ד"ה דהוא): רש"י סד"א מזה דאמרי' לעיל דעובר מת ויושבת על המשבר כבר נעקד והרא"ש ז"ל וה"ה דלרב יוסף